

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 010/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ, ອະພິປາຍຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ; ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນປ່າຍວັນສຸກ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໂດຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 52/ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ
 ວ່າດ້ວຍການລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫມວດ ທີ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1:

- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄຫມສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສະບັບເລກທີ 010 ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 5 ພະຈິກ 1994.

ປະທານປະເທດ

ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ

ຫນູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 06 / 94

14/ 10 / 1994

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ຫມວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນແນໃສ່ແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງເຈົ້າໜີ້, ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ການ ໃຫ້ກູ້ຢືມສິນເຊື່ອ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2. ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ພວມປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລື ຖືກຫລຸບທຶນໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາວິທີການດ້ານການເງິນອັນຈຳເປັນແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຊຶ່ງມີທີ່ຕັ້ງຫລືປະກອບທຸລະກິດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ບໍ່ວ່າຈະເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍຕົນເອງ ຫລືດ້ວຍຕົວ ແທນ ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 4. ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ເມື່ອວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຫາກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືວິສາຫະ

ກົດ ເອງມີສິດ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ.

ຫມວດທີ 2

ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 5. ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອວິສາຫະກິດນັ້ນ ຫາກມີຫນ້າສິນຈົນເກີນຄວາມສາມາດຊໍາລະໄດ້ ຫລືເຈົ້າຫນີ້ ຫາກໄດ້ສົ່ງໃບທວງຫນີ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ແລ້ວຢ່າງຫນ້ອຍສາມຄັ້ງ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງຫ່າງກັນບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດ 20 ວັນ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ກໍໄດ້ເຊັນຮັບເອົາແລ້ວ ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຫນີ້ສິນ.

ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດ ຫາກເຫັນວ່າຕົນເອງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງຄາດຄະເນວ່າຈະບໍ່ສາມາດ ຊໍາລະຫນີ້ສິນໄດ້ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 6. ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະທີ່ຢູ່ຂອງເຈົ້າຂອງຄໍາຮ້ອງ, ຊື່ ແລະ ທີ່ຕັ້ງ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ;

2. ໃບທວງຫນີ້ ແລະໃບຢັ້ງຢືນຫນີ້ສິນທີ່ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຊໍາລະໄດ້ຕາມກຳນົດ.

ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ ນຽມສານຕາມກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 7. ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່ແລະທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ, ຊື່ ແລະນາມສະກຸນຂອງ ເຈົ້າ ຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງຫນ້າຂອງວິສາຫະກິດ;

2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງວິສາຫະກິດໃນ ໄລຍະຜ່ານມາ;

3. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງເຫັນດີ ໃຫ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ພິຈາລະນາຕັດ ສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ. ສຳລັບວິສາຫະກິດບຸກຄົນ ແລະບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ ດຽວ ບໍ່ຈຳເປັນມີບົດບັນທຶກດັ່ງກ່າວ;

4. ບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າຫນີ້ ພ້ອມດ້ວຍຈຳນວນຫນີ້, ໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບ ການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດສອງປີສຸດທ້າຍ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກເຄື່ອນໄຫວຍັງບໍ່ທັນ

ຮອດ ສອງປີ ກໍໃຫ້ມີໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫມົດໄລຍະການ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງວິສາຫະກິດ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ ນຽມສານຕາມກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 8. ການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ສານຈະຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ກໍຕໍ່ ເມື່ອ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນຫາກເປັນເຈົ້າໜ້າ ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າໜ້າຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບ ນີ້. ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 7 ຂອງກົດຫມາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນກໍລະນີຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ມີ ເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີຈຸດປະສົງແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກຟ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສັງຫາຍ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນຈະຖືກ ດຳ ເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 10. ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງຊາບ. ຖ້າວ່າສານຫາກຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ, ສານກໍຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງຊາບ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຄັດ ຕິດໄປພ້ອມ.

ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບໃບແຈ້ງການຂອງສານ ເປັນຕົ້ນໄປວິສາຫະກິດ ທີ່ ຖືກຟ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງບົດສະຫລຸບລາຍງານ ຍັງຍືນຄວາມອາດສາມາດການຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ສານ.

ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປສານຕ້ອງ ເປີດປະຊຸມເພື່ອພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ.

ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍ ລັກອັກສອນ ໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜ້າຊາບ ພ້ອມດ້ວຍການກຳນົດວັນ ເວລາ ທີ່ສານຈະເປີດປະຊຸມພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງເປີດຂຶ້ນ ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານ ໄດ້ຕົກລົງ ຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 3

ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລື ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 11. ການຍົກເລີກ ຫລືການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍ ເພື່ອພິຈາລະນາ

ໃນການພິຈາລະນາຄະດີລົ້ມລະລາຍ ຕາມການຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງ ວິສາຫະກິດເອງນັ້ນເມື່ອສານຫາກເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຫລັກຖານຢັ້ງຢືນພຽງພໍ ກໍໃຫ້ສານຕັດສິນ ຍົກເລີກຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລືຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຜູ້ຮ້ອງຂໍມີສິດອຸທອນໄດ້ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນນັບແຕ່ ວັນໄດ້ຊາບຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 12. ການໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານທຳການໄກ່ເກ້ຍ ຖ້າສານໄດ້ພິຈາ ລະນາເຫັນສົມຄວນກໍຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ເພື່ອທຳການໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ມີການໂຍະຍານການຊຳລະໜີ້ ສິນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ລາຍໃຫຍ່ ກັບວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ການໄກ່ເກ້ຍຕ້ອງໄດ້ຮັກສາເປັນຄວາມລັບ. ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍມີໜ້າທີ່ໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເພື່ອເລື່ອນກຳນົດເວລາຊຳລະໜີ້ສິນຫລືຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງ ພ້ອມທັງຂໍໃຫ້ໂຈະການ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 13. ຜົນຂອງການໄກ່ເກ້ຍ

ຖ້າວ່າເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຫາກສາມາດຕົກລົງໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກ ໜີ້ ກໍສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ນັ້ນ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ກໍຈະດຳເນີນກິດຈະ ການຂອງຕົນຕໍ່ໄປ ແລະການຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນກໍຈະຕົກໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ ສານກໍຈະຕົກລົງກຳນົດເວລາໃຫ້ຢຸດການຊຳລະໜີ້ສິນ,ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສານ

- ໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສານມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:
1. ລວບລວມເອກະສານຫລັກຖານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
  2. ຕິດຕາມແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
  3. ກຳນົດມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງວິສາ

ຫະກົດລູກຫນີ້;

4. ຄວບຄຸມກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້;

5. ຕົກລົງໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກົດລູກຫນີ້;

6. ປະກາດໃຫ້ວິສາຫະກົດລູກຫນີ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 15. ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານວິຊາການຂອງສານແຂວງຫລືກຳແພງນະຄອນຫນຶ່ງທ່ານ ເປັນຫົວຫນ້າ;

2. ຕົວແທນເຈົ້າຫນີ້;

3. ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກົດລູກຫນີ້;

4. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;

5. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກົດລູກຫນີ້;

6. ພະນັກງານວິຊາການຂອງອົງການການເງິນ.

ມາດຕາ 16. ການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກົດລູກຫນີ້ ທີ່ຖືກຟ້ອງວິສາຫະກົດ ດັ່ງກ່າວຍັງໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສານ ແລະຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ, ຫ້າມຊຸກເຊື່ອງ ຫລືເຄື່ອນຍ້າຍຊັບສິນ, ຫ້າມຂາຍ ຫລືໂອນຊັບສິນໄປທາງອື່ນ. ບັນດາ ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກົດທີ່ຖືກຟ້ອງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຖອກຮຸ້ນທີ່ຄ້າງຖອກທັງຫມົດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 17. ຊັບສິນທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ຫນີ້

ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກົດ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ຫນີ້ລວມມີຊັບສິນທັງຫມົດ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວິສາຫະກົດ ຫລື ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງວິສາຫະກົດ ຊຶ່ງລວມມີ:

1. ຊັບສິນຄົງທີ່ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ຂອງວິສາຫະກົດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມ;

2. ເງິນສົດ ແລະ ຊັບສິນປະກອບທຶນ;

3. ຫນີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກົດ.

ສຳຫລັບວິສາຫະກົດສ່ວນບຸກຄົນ ຫລືບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນທີ່ຖືກພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ການຄວບຄຸມຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ຫນີ້ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນເຄື່ອງໃຊ້ສອຍສ່ວນຕົວ ແລະ ອຸປະກອນການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນ ແກ່ການປະກອບອາຊີບຂອງລູກຫນີ້ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າລວມທັງຫມົດບໍ່ເກີນສອງແສນກີບ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດບັນຊີຈຳນວນຊັບສິນທັງຫມົດຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້;
2. ກວດກາ ແລະຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍ່ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານຕົກລົງນຳໃຊ້ ມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນຊົ່ວຄາວ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້;
3. ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າຫນີ້ ແລະຈຳນວນຫນີ້ທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າຫນີ້;
4. ປະກາດແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ ໃຫ້ມວນຊົນຊາບພ້ອມທັງ ກຳນົດວັນ ເວລາ ໃຫ້ເຈົ້າຫນີ້ ອ້າງສິດທວງຫນີ້.

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີຫນ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຫນ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຄວບຄຸມຊັບສິນເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດ ລູກຫນີ້.

ມາດຕາ 19. ກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າຫນີ້ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນຊີລາຍຊື່ ຫລືຜູ້ຕາງຫນ້າເຈົ້າຫນີ້;
2. ຜູ້ຕາງຫນ້າຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້;
3. ຕົວແທນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້.

ມາດຕາ 20. ການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້ ຮຽກໂຮມໂດຍຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຊຶ່ງຕາງຫນ້າໃຫ້ 1/4 ຂອງຈຳນວນຫນີ້ທັງຫມົດ.

ຫມາຍນັດ ພ້ອມດ້ວຍລາຍການຂອງກອງປະຊຸມ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຢ່າງ ຊ້າສາມວັນ ກ່ອນວັນເປີດປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີເຈົ້າຫນີ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫລາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງຕາງຫນ້າໃຫ້ຢ່າງຫນ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນຫນີ້ທັງຫມົດ.

ມາດຕາ 21. ສິດ ແລະຫນ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າຫນີ້ ມີສິດແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາຜ່ານແຜນການພື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແລະການຈັດຕັ້ງດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາແລະນຳສະເໜີ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ສານກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃນກໍລະນີທີ່ແຜນການພື້ນຟູວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ.

ມາດຕາ 22. ການໂຈະກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫາກບໍ່ກາຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນເຈົ້າໜີ້ທັງໝົດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕາງໜ້າໃຫ້ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ;
2. ສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ຂອງເຈົ້າ ໜີ້ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໄດ້ລົງມະຕິໃຫ້ໂຈະກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 23. ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດມີໜ້າທີ່ອະທິບາຍ ແຜນການໄກ່ເກີ້ຍ ແລະວິທີການຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຄືນໃໝ່ຂອງວິສາຫະກິດ, ໃຫ້ຄຳກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້. ໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໂດຍມີເຫດຜົນນັ້ນກໍຕ້ອງມອບສິດ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນນັ້ນກໍມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄືກັນກັບເຈົ້າຂອງຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນຫາກເສັງຊີວິດຜູ້ສືບທອດເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນ.

ມາດຕາ 24. ຮູບການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະຕົກລົງສະເໜີໃຫ້ສານພິຈາລະນາໜຶ່ງໃນສາມຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ການຂາຍກິດຈະການ;
3. ການລົ້ມລະລາຍແລະການຊຳລະສະສາງ.

ມາດຕາ 25. ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ຫມວດທີ 4

ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່

ມາດຕາ 26. ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ

ເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ

ພື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ຕາມທີ່ສາມໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງເຈາໜີ້

ເຈາໜີ້ມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ ປະຕິບັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ຕິດຕາມການປະຕິບັດ ແຜນການພື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 28. ການໂອນຊັບສິນ

ຊັບສິນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການສືບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ນັ້ນ ຫ້າມ ຂາຍ, ຫ້າມໂອນ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານ.

ມາດຕາ 29. ການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ

ກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບພື້ນຟູນັ້ນອາດຈະໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງຄືນໃໝ່ ເພື່ອ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນການພື້ນຟູດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 30. ການເພີ່ມທຶນ

ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມແຜນການພື້ນຟູໄດ້ ວິສາຫະກິດອາດມີຄວາມຈຳ ເປັນ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທຶນ.

ການເພີ່ມທຶນອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຮຸ້ນ;
2. ການຫັນເອົາເຈົ້າໜີ້ມາເປັນຜູ້ປະກອບທຶນ;
3. ການເພີ່ມຈຳນວນຮຸ້ນ;
4. ການກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 31. ກຳນົດເວລາພື້ນຟູ

ກຳນົດເວລາພື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2 ປີ ນັບແຕ່ມີທີ່ສາມໄດ້ຕົກລົງແຜນການ ພື້ນຟູເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນໄລຍະເວລາດຳເນີນການພື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມແຜນການພື້ນຟູ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 32. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຜ່ານໄລຍະການພື້ນຟູ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກສາມາດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນຢ່າງມີປະ ສິດທິຜົນ ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ໄປ, ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ຫາກບໍ່ສາມາດພື້ນຕົວໄດ້

ສານກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນລົ້ມລະລາຍ.

ໃນໄລຍະດຳເນີນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ຢູ່ນັ້ນ ສານສາມາດຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເວລາໃດກໍໄດ້ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດຟື້ນຕົວໄດ້.

ຫມວດທີ 5

ການຂາຍກິດຈະການ

ມາດຕາ 33. ການຂາຍກິດຈະການ

ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງ ໃຫ້ຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດສະເໜີຂໍຊື້ກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີຂໍຊື້ກິດຈະການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ສານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຊັບສິນທີ່ຈະຕົກລົງ ໃຫ້ຊື້ຂາຍໄດ້.

ມາດຕາ 34. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຊື້

ສານຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາເລືອກເຟັ້ນເອົາ ຜູ້ທີ່ສາມາດຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ສານໄດ້ວາງໄວ້. ຜູ້ຊື້ກິດຈະການສາມາດຂາຍ ຫລື ໂອນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ ຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການນັ້ນໝົດແລ້ວ.

ຫມວດທີ 6

ການລົ້ມລະລາຍ ແລະການຊຳລະສະສາງ

ມາດຕາ 35. ການຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍໄດ້ ຖ້າຫາກເກີດມີກໍລະນີໃດກໍລະນີໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ ບໍ່ມີແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ບໍ່ຮັບເອົາແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
4. ສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແຕ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ກໍຍັງບໍ່ມີຜົນກຳໄລ ແລະເຈົ້າໜີ້ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາການລົ້ມລະລາຍ;
5. ວິສາຫະກິດໄດ້ລ່ວງລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງຂອງສານຢ່າງຮ້າຍແຮງ ໃນໄລຍະດຳເນີນການຟື້ນຟູ ວິ

ສາທະກິດຄືນໃໝ່;

6. ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ໂຕນໜີ ຫລືເສັຽຊີວິດ ແລະຜູ້ສືບທອດໄດ້ປະຕິເສດການສືບທອດ ຫລືວ່າບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດໃນໄລຍະເວລາທີ່ພວມພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 36. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນດັ່ງລຸ່ມ ນີ້:

1. ຊື່ຂອງສານ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ພິພາກສາ ທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງ ວິສາຫະກິດ;
2. ວັນທີ ແລະ ເລກທີ ຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະ ກິດ;
3. ຊື່ ແລະ ເລກທະບຽນ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
4. ວັນທີ່ຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
5. ເຫດຜົນການຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແຜນການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 37. ການອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າມີສິດອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບ ການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນນັ້ນເປັນ ຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 38. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ສານເປັນຜູ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຫົວໜ້າ;
2. ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການ ການເງິນ;
3. ຜູ້ຕາງໜ້າທະນາຄານຂັ້ນແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນເຈົ້າໜີ້;
5. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
6. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
7. ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດກາຊັບສິນ ແລະໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
2. ຮັບເອົາການມອບຊັບສິນ,ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຈາກຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ;
3. ລົບລ້າງສັນຍາຂອງວິສາຫະກິດທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
4. ຮີບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
5. ປະມູນຂາຍຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້;
7. ແບ່ງປັນສ່ວນທີ່ເຫລືອຈາກການໃຊ້ໜີ້ສິນແລ້ວນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ

ຫລື

ໃຫ້ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິ ສາຫະກິດ.

ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຊຳລະສະສາງນັ້ນເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 40. ການລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ເພື່ອຮີບໂຮມເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ມາໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາ,ລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ອນການຕົກລົງຂອງສານໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເຊັ່ນ:

1. ການຂາຍຊັບສິນຫລຸດລາຄາ;
2. ການຄັບປະກັນໜີ້ເກົ່າ;
3. ການເຊັນສັນຍາ ຫລືການໂອນຊັບສິນໃຫ້ພີ່ນ້ອງ,ຫມູ່ເພື່ອນ ຫລື ການເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 41. ການຮີບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ຄະນະຊຳລະສະສາງຕ້ອງດຳເນີນການຮີບໂຮມຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ,ເຮືອນ, ສາງ, ໂຮງງານ, ພາຫະນະອຸປະກອນການຜະລິດ ແລະ ສິນຄ້າໃນສາງເປັນຕົ້ນ;
  2. ໜີ້ທີ່ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ;
- ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮີບໂຮມຊັບສິນແລ້ວ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ປະມູນຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 42. ພັນທະຂອງລູກໜີ້

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕັດສິນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍແລ້ວວິສາຫະກິດລູກໜີ້ມີພັນ

ທະຮ່ວມມື ກັບຄະນະຊຳລະສະສາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ລູກໜີ້ຈະອອກນອກເຂດອຳນາດສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກມີ ຄວາມຈຳເປັນແທ້, ມີການຄ້າປະກັນຢ່າງເໝາະສົມ ແລະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານທີ່ໄດ້ຕັດສິນການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສານຫາກໄດ້ຮັບລາຍງານ ແລະເຫັນວ່າລູກໜີ້ ມີພຶດຕິກຳຈະລົບໜີອອກນອກ ເຂດອຳນາດຂອງສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ສານມີສິດອອກຄຳສັ່ງກັກຕົວໄດ້.

ມາດຕາ 43. ປະກາດການລົ້ມລະລາຍ

ພາຍໃນກຳນົດ 10 ວັນ ນັບແຕ່ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະ ກິດ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ຜູ້ພິພາກສາຕ້ອງໄດ້ອອກປະກາດທາງສື່ສານມວນຊົນ ສາມມື້ຕິດຕໍ່ກັນ ກ່ຽວ ກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາຄຳຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາ ຫະກິດນັ້ນໄປໃຫ້:

1. ຫ້ອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
2. ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
3. ອົງການ ການເງິນ ;
4. ອົງການກຳມະບານ;
5. ອົງການທີ່ຂຶ້ນນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ;
6. ອົງການທະນາຄານ;
7. ສະພາການຄ້າ ແລະອຸດສາຫະກຳ;
8. ອົງການຕຳຫລວດເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 44. ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້

ເມື່ອຄະນະຊຳລະສະສາງ ຮີບໂຮມຊັບສິນ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ແລ້ວ ກໍຈະດຳເນີນ ການແບ່ງປັນຊັບສິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມລຳດັບບູລິມະສິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຄ່າແຮງງານຂອງກຳມະກອນ;
2. ໜີ້ສິນຕໍ່ລັດ;
3. ໜີ້ສິນທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
4. ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ.

ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດກ່ອນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລ້ວເຫລືອເທົ່າໃດ ຈຶ່ງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນລຳດັບຕໍ່ໄປ.

ສຳລັບໜີ້ສິນທີ່ຢູ່ໃນລຳດັບດຽວກັນນັ້ນ ຖ້າຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫາກບໍ່ພຽງພໍ ໃຫ້ໃຊ້ ແທນຕາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າແຕ່ລະໜີ້ສິນ.

ມາດຕາ 45. ການແບ່ງປັນຊັບສິນທີ່ເຫລືອ

ພາຍຫລັງການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຖ້າວ່າຊັບສິນນັ້ນ ຫາກຍັງເຫລືອຢູ່ ກໍໃຫ້ແບ່ງປັນແກ່ຜູ້ປະກອບທຶນຕາມວິທີແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ ຫລືແບ່ງປັນໃຫ້ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 46. ການກວດກາການຊຳລະສະສາງ

ນັບແຕ່ມີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຄະນະຊຳລະສະສາງ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕໍ່ສານ ທີ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນນັ້ນ, ລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງ ວິສາຫະກິດຊາບນຳ.

ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ມີສິດທັງ ຫລືຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ.

ຫມວດທີ 7

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ

ມາດຕາ 47. ການກະທຳຜິດກ່ອນການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຖ້າຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນຫາກກວດກາເຫັນວ່າກ່ອນການຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ເຊື່ອງອຳເອກະສານບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດ, ເຊື່ອງອຳຊັບສິນ, ຍົກຍ້າຍ, ໂອນຊັບສິນ ຫລືເພີ່ມໜີ້ສິນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮັດສັນຍາຄຳປະກັນໃຫ້ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ, ລົບລ້າງຫລືຫລຸດຜ່ອນສິດທາງໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 48. ການກະທຳຜິດໃນໄລຍະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ເມື່ອສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າຄະນະຮັບຜິດຊອບ ວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກຍັງຮັບສິນເຊື່ອໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຊາບ ວ່າຕົນເອງໄດ້ຖືກຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ແລະຫາກຍັງດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ໂດຍອອກຊື່ອື່ນ ຫລືເອົາຊື່ຜູ້ອື່ນມາບັງຫນ້າ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 49. ການຫ້າມດຳລົງຕຳແໜ່ງ

ປະທານ, ສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລືຄະນະອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ ລົ້ມລະລາຍບໍ່ມີສິດດຳລົງຕຳແໜ່ງເປັນປະທານ, ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລື ຄະນະອຳນວຍ ການຂອງວິສາຫະກິດອື່ນອີກ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນວິສາຫະກິດໃດກໍຕາມ ພາຍໃນກຳນົດສາມປີນັບແຕ່ມີທີ່ສານ ໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເປັນຕົ້ນໄປ ຍົກເວັ້ນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານຂອງ

ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຕົນດ້ວຍຄວາມສະຫມັກໃຈ ແລະສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 50. ມາດຕະການຕໍ່ຄະນະຄວບຄຸມ ແລະຄະນະຊຳລະສະສາງ

ຄະນະຄວບຄຸມ ຫລືຄະນະຊຳລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດ ໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຕົນນັ້ນ ສານມີສິດປົດຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫລືທັງຫມົດກໍໄດ້ຖຳເຫັນວ່າ ຜູ້ນັ້ນ ມີຄວາມຜິດພາດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ. ຫລັງຈາກນັ້ນສານຈະພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສັງຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ ຫລືຄະນະໃໝ່ແທນ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ຜູ້ແອບອ້າງເປັນເຈົ້າໜີ້

ບຸກຄົນໃດອ້າງຕົນວ່າ ເປັນເຈົ້າໜີ້ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ຫມວດທີ 8

ການປົດການຊຳລະສະສາງແລະການພື້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 52. ການປົດການຊຳລະສະສາງ

ການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ຈະຖືກປົດລົງໃນກໍລະນີໃດ ທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ສານສາມາດໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະລູກໜີ້ມີການປະນີປະນອມກັນໄດ້;
2. ຄະນະຊຳລະສະສາງໄດ້ສິ້ນສຸດ ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຈົນຄົບ ຫລື ລູກໜີ້ບໍ່ມີຊັບສິນ ຈະແບ່ງປັນອີກ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປົດການຊຳລະສະສາງແລ້ວ ສານຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ເພື່ອລົບຊື່ວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ອອກຈາກບັນຊີປຶ້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ອອກປະກາດ ທາງສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 53. ການຂໍໃຫ້ເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່

ເຈົ້າໜີ້ ຫລືລູກໜີ້ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຄືນ ກ່ຽວກັບການປົດການຊຳລະສະສາງ

ຂອງ ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກລົ້ມລະລາຍພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ປະກາດປິດການຊຳລະສະສາງ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າສານທາກເຫັນວ່າມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍຈະພິຈາລະນາເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 54. ການພິ່ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກປະກາດລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ພິ່ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອສານທາກໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໂດຍມີເອກະສານ ຍັງຢືນວ່າໄດ້ປະຕິບັດການຊຳລະສະສາງສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ສິ້ນສຸດການປະຕິບັດໂທດແລ້ວ.

**ຫມວດທີ 9
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ
ສະຫມານ ວິຍະເກດ